

Gjennemførelsen deraf, at dette ikke i mindste Maade kan svække min Motivering af Forslaget. Det kunde maaskee være muligt — det er i alt Fald somme Sagkyndiges Mening —, at man ved at tage Sagen paa en noget anden Maade, end man for Tiden tager den, kunde lette det Arbejde bethdeligt, som foregaaer i Revisionscontoirerne, af hvilke vi, som bekjendt, have en stor Mangfoldighed. Vi have Generaldecisoratet for Armeens Revisionsvæsen, vi have Marineministeriets Revisionsdepartement, vi have i Finantsministeriet Generaldecisoratet for de indirecte Skatter, væsentligt bestaaende af det 1ste og 2det Toldrevisionscontoir, og vi have i det samme Ministerium et Contoir for almindelige Revisionsager og et andet for Postvæsenets Regnskaber, endelig have vi Revisionsdepartementet for Kongeriget med 4 Contoirer og 1 midlertidigt Contoir, ikke at tale om de Revisorer, vi have omkring i de forskjellige Ministerier. Dette kan ganske vist være nødbendigt, men jeg troer, at man med større Concentration kunde bespare ikke saa Kræfter og endda faae Arbejdet gjort ligesaa godt og ligesaa expedt; 40 til 50 kongelige Embedsmænd for den Sags Styld, og maaskee det dobbelte Antal Medhjælpere, jeg siger maaskee, da jeg ikke veed Tallet nøiagtigt, er dog vistnok et meget bethdeligt Antal for denne Green af Forvaltningen. Det skulde heller ikke undre mig, om vi, dersom Communallovene blive vedtagne, kunne frie Revisionen for et meget bethdeligt Arbejde.

Sage: Jeg troer ikke, det vilde være helbigt at gaae med det ærede Mindretal i at nægte dette Beløb af 1,000 Rd. til Revisionen. Fleertallet har maattet erkjende, at Arbejdet efter alle de Ophøninger, der ere givne, er frebet frem med stor Raffhed og Dygtighed, og anseer det for urigtigt at standse Revisionsarbejds Fuldenbelse og Sparbejelse. Der er indtraadt Maanedsregnskaber, som netop nu vanskeliggjøre Revisionens Slutning saa hurtigt, som det ellers vilde kunne skee, og ved nu at nægte disse 1,000 Rd. vil man kunne give Revisionen en grundet Anledning til at beklage sig over, at det ikke kan naae det Maal, som baade Rigsdagen og Regjeringen have sat den.

— Jeg maa være enig med den ærede Formand for Udvalget i, at Meget kunde tale for at gaae ind paa den høitærede Finantsministers Forslag om en administrerende Directeur for Livrenteanstalten, men, hvad der har bevæget mig til at slutte mig til Fleertallet, er den Omstændighed, at man ikke vil opnaae den Eenhed, som nu eftertrages, idet den Directeur, som nu staaer for Livrente- og Forsørgelsesanstalten, vil vedblive, og Directeuren for Enkekassen ligeledes vil vedblive. Den Eenhed i Bestyrelsen, som det er Hovedopgaven at fremkalde, vilde altsaa ikke naaes. Dersom den ærede Finantsminister kunde gaae ind paa en heel Omordning af Administrationen, skulde jeg være fuldkommen enig med ham i, at dette Forslag blev gjennemført. Det vil ogsaa sees, at der vil afstedkommes en ikke ringe Udgift ved denne Ordning, der, som sagt, ikke vil føre til det Resultat, som man maatte ønske. — Jeg har ikke kunnet være enig med Udvalgets Fleertal i den Henstilling, som det har gjort under Nr. 98. Det er allerede af den ærede Ordfører bemærket, at det har sine Væsentligheder, om Livrenteanstalten overtog Enkekassens Gjæld, og Staten saaledes kom til at forrente det hele Beløb, istedetfor som nu at betale den i en begrænset Tid, som en Gjæld, der vedvarende hviler paa Statskassen. For mig har ogsaa en anden Betragtning væsentlig Betydning. Jeg anseer det for farligt og har ofte udtalt det, at vi søge at formindste vore nuværende Udgifter ved at styde endeel af dem over paa Fremtiden. Vi maae bære de store Udgifter, som vi have faaet af forskjellige Grunde, og som efter en vis Tids Forløb ville faae en Ende, men, som Fortidens og tilbeels vore egne Feil have fremkaldt. Enhver Tid, troer jeg, skal bære sine Byrder, og det nytter ikke at stole paa, at Fremtiden vil blive bedre istand til at bære de Byrder, som man lægger paa den. Vi have ganske vist havt meget alvorlige Tider, men vi have ogsaa tilbeels havt gunstige Aar til at bære de Ulykker, som ere komne over os. I det Hele taget har vor finansielle Udvikling været gunstig, hvorvel det ikke kan nægtes, at der i de senere Aar har været nogen Tilbagegang; jeg vil meget nødigt være med at formindste de aarlige Udgifter ved at trække